

Letní třešňová vzpomínka Jany Tiché - Naše Kosmonosy

Napsal uživatel Jana Tichá
Pátek, 13 Červenec 2012 08:08

V červnu, než objevili špačci že jsou třešně zralé, tak naše parta horňáků z Tesárny vyrazila na svůj okruh. Nejprve jsem musela zlomit bratra , aby mě - malou holku vůbec vzal sebou. Za pomoci mámy se podařilo a už jsme šli polní cestou pod Babu. Pomalu jsme minuli políčka, která patřila k domkům a došli k remízku Tichák a vlevo k třešňovému sadu pana Palounka. Ten nás bedlivě sledoval a nám se nepodařilo utrhnout ani třešinku. Sad jsme tedy znechuceně obešli dolů k lomu naplněnému povrchovou vodou. K Propasti a rybníčku Plivátko a na Mrchoviště jsme nešli, protože nás čekala Třešňovka.

A hurá - tam hlídal můj děda a nechal nás ať se napaseme. Ovšem, běda, jak bychom polámali větve! Dál jsme přešli na cestu za hřbitov a zůstali na Trávníku. Tam byly třešně nejlepší a nikdo nás nehonil, jen po nás někdy kouknul pan řídící Příšovský, jestli nepadáme ze stromů.

K večeru se z ulice začaly ozývat hlasy našich maminek: Zdeňku a Milado, Vlášo a Stando, Pepo a Jindro, Vlášo a Dano, Hano, Jano a Pepíčku, Karle a Jano!!! A nakonec silné zahvízdání mého tatínka, který se mi určitě podíval do žákajdy. Tak teď vidím, že málokdo porozumí, ale je to z Kosmonos. Ze všeho zůstala jen Třešňovka, na polích je vodojem a zahrádky, v Propasti motokros, nyní cyklokros. Třešně tam pořád jsou a stejně sladké.

Krásné léto všem.